



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1770**

**VD18 90118510**

§. 60. Contentio de sacrorum librorum Canone sine examine approbando.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

nocentio ac Gelasio Romanis Pontificibus, ac Sæcul. XVI. A.C. 1546.  
 denique a Concilio Florentino. Hæc sententia communi Patrum consensu fuit approbata, circa librum tamen Baruch levis quædam exorta est contentio, eo quod is in Canone Concilii Carthaginensis non reperiretur(\*). Verum ad hæc respondit Cervinus, quod hæc Synodus Prophetam Baruch veluti Jeremiæ Amanuensem censuerit, ac proin eundem sub Prophetæ hujus nomine comprehenderit, præcipue, cum aliunde Ecclesia semper hunc librum tanquam Canonicum receperit, atque in divinis laudibus lectiones in Sabbato sancto, ac Pentecostis vigilia recitari solitas ex illo desumpserit.

§. LX.

*Contentio de sacrorum Librorum Canone sine examine approbando.*

Gravius dubium movebatur circa *Pallav. l. c.* alterum articulum; quærebant n. 6. enim Patres, utrum sacri libri Raynald. hoc ann. n. 18. & seq. no-vo examini essent subjiciendi. Montanus & Pachecus Cardinales quam-

(\*) Postremam hanc rationem a Paulo Suavi fuisse nequiter confictam observat Pallavicinus loc. cit. lib. 6. cap. 11. n. 14.

Sæc. XVI.

A.C. 1546

cunque novam discussionem recusabant, reliqui vero tres, Cervinus, Polus & Madrutius in discutendis hisce libris, nec non in diluendis adversariorum oppositionibus novam operam esse impendendam contendebant. Ex adverso afferebant primi, quod hæc esset consuetudo ac firmitas Ecclesie, veteres Conciliorum ac Patrum sanctiones in litem minime revocare. Redigebant in memoriam sapientissimum Gelasii ac Leonis summorum Pontificum documentum, dicentium: *Res semel decisas haud retractandas: hinc a Marciano religiosissimo Imperatore per sua edita cautum fuisse ajebant, ne amplius in disputationem adducerentur: satis sunt, addebant, habitæ in eo a prioribus Conciliis disputationes: hæreticorum cavilli abunde refelluntur a Fischero Cardinale, a Cochleo, a Pighio, ab Eckio, & ab aliis præstantissimis Viris. Cuinam usui hoc novum examen? num ut anceps appareret Concilium de auctoritate legitima earum Scripturarum, quæ fundant intentionem Ecclesie in hæreticos, & nostræ fidei prima principia conflant? an ut Lutheranis liceret gloriari, suis argumentationibus suspectas falsitatis reddidisse Catholicis superiorum Conciliorum definitiones? disputatio ad id solum instituitur, ut veritas indagetur: quicumque finis alicujus gratia quidquam adhibet, hic profertur se adhuc sine carere.*

Hi

Hi vero, qui ad novum examen esse <sup>Sæcul. XVI.</sup> procedendum cenfebant, hunc in mo- <sup>A. C. 1546.</sup> dum perorabant: *Adhibendum est novum examen, non solum, quo veritas comperiat, sed quo etiam confirmetur. Debent Patres non seipsos tantummodo alere cælestis sapientiæ pabulo, sed esse Pastores, quin & Pastorum Pastores: proinde eorum est munus, illos idoneos reddere, exhortari in doctrina sana, eosque, qui contradicunt, arguere. Injunctum est Catholicis a primo Lateranensi Concilio, ut argumenta cuncta dissolvant objecta fidei nostræ mysteriis; cum plane necesse sit, omnem hujusmodi argumentationem, quippe veritati oppositam, quoddam esse sophisma, adeoque dissolubile. Docuit S. Thomas, quemadmodum Theologi non est, Christianæ fidei principia comprobare; ita ipsius sunt partes, eadem adversus omnes oppugnationes tueri. Id a summo illo Doctore perfectum fuit in aurea Summa contra Gentes, eique veterum Patrum exempla præfulsere. Extant disceptationes S. Athanasii cum Ario, S. Hieronymi cum quodam Luciferiano de rebus jam per Concilia confirmatis: disceptationes quidem non vere habitæ, sed confictæ; at ejusmodi, quæ ostendunt, haud disconveniens, nec inutile visum sapientissimis illis Patribus susceptum a se patrociniū causæ Catholicæ, etiam post denuntiatum ab Ecclesia judicium. Testificatur Concilium Africanum, Donatistas*

ad

Sæcul. XVI. A.C. 1546. *ad disputandum super doctrinis longe prius a Nicæno damnatis fuisse a Catholicis invitatos, & S. Augustinum cum iis disceptationem iniisse. Cum Macario Antiocheno Patriarcha, jam a sexta Synodo proscripto, decertavit Bonifacius jussu Benedicti Romani Pontificis, & S. Dominicus cum Albigensibus hæreticis manifestariis. Post Decreta Nicæna quoties vox operior in controversiam revocata? Ne ab ipso quidem S. Leone, qui prohibuit in disputationem adduci ea, quæ Nicææ & Chalcedone a S. Spiritu stabilita fuerant, ingenii sui opera fuit denegata iis, qui hausto jam simplici definitionum lacte, solidiorem rationum cibum mandere cupiebant. Denique vel sanctissimi Apostoli Christianæ fidei fundatores, & a divino Spiritu plane veritatem edocti, ubi de veteris Legis obligatione decernendum fuit, rem examini subdiderunt. Existimationis plurimum Concilii Decretis accedet, ubi universæ Nationes audierint, hæreticorum rationes ab eo expensas & confutatas. Alioquin eam, quam Patres appellant venerationem antiquitatis, alii vocabunt laboris fastidium, aut responsonis inscitiam.*

Prævaluit posterior hæc Michaelis Cervini sententia in peculiari hac Congregatione, unde in proximo confessu generali nihil hac super re decretum fuit, Patrum animis ibidem tantopere in diversa

versa abeuntibus, ut exorta loquentium Sæcul. XVI.  
 confusione Synodi Promotor præcipere A. C. 1546.  
 compelleretur, quatenus suo quivis or-  
 dine non nisi interrogatus sententiam  
 suam ediceret: hinc Patrum suffragia  
 duntaxat circa articulum de recipiendis  
 sacri Codicis libris colligebantur, qua  
 in re unanimis omnium erat consensus:  
 discordabant tamen circa anathema,  
 quod nonnulli in illos, qui sacros hosce  
 libros recipere recusarent, pronuntian-  
 dum censebant, ut audacia comprime-  
 retur quorundam etiam Catholicorum  
 adversantium, inter quos Cajetanus quo-  
 que numerabatur. Id quidem pete-  
 bant Legati, eisque viginti Præsules ad-  
 stipulabantur; oppositam tamen senten-  
 tiam quindecim Patres tuebantur, quos  
 inter præcipuus erat Tridentinus Car-  
 dinalis. Eapropter nihil hac super re  
 decisum, sed totum denique negotium  
 ad aliam Congregationem fuit remis-  
 sum.

§. LXI.

*Varie Congregationes pro Traditio-  
 nibus examini subjiciendis.*

A sacris literis Synodi Patres progre- Pallav. l. c.  
 diebantur ad Traditionem, seu ad n. 8. & 9.  
 Christi Domini & Apostolorum doctri-  
 nam, quæ non quidem in libris Cano-  
 nicis scripta continetur, sed tamen non  
 in-